ΕΤΟΣ Η'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1894 Ἀριθ. 370

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ντὸς ΟΚΤΩ ἡμερῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ «Ἑστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνετσι δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Τσάρος ἀπέθανε.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταὶ (ὑπὸ κ. Εὐφρασίας Κετσέα). Σύλλογος Παρνασσός. Μαθήματα διὰ κυρίας. — Ἡ Γυνὴ ἐν Ἰαπωνίᾳ (ὑπὸ Μοτοϋποή-Σεζώ).— Ἡ ἀγάπη ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ. Εὐεργετικὴ ἑορτή.—Ἀνάμνησις (ποίημα ὑπὸ κ. Μαρίας Φιλιππίδου). — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.— Εὐεργετικὴ δρᾶσις τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χ. Κώστα. Ἀλληλογραφία. Ἐπιφυλλίς.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Ο ΤΣΑΡΟΣ ΑΠΕΘΑΝΕ

Βαρύγδουποι ἠχοῦσι τὸ πένθιμον ἄγγελμα των ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς ἀπ ράντου Ρωσσίας οἱ κώδωνες τῶν ναῶν αὐτῆς, Νομίζει τις ὅτι εἰς τὸν ἦχόν των ἀντιχεῖ μονότονος καὶ κλαυθμηρὸς ὁ στόνος ἑκατὸν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, θρηνούντων τὸν ἀπολεσθέντα ἄρχοντα καὶ κύριον καὶ ἱεράρχην καὶ πατέρα των, τὸν αὐτοκράτορα πασῶν τῶν Ρωσσιῶν.

Ὁ Τσάρος ἀπέθανεν! Ὁποία εἰρωνεία τῆς κοσμικῆς ματαιότητος ἐνυπάρχει εἰς τὰς λέξεις ταύτας. Ὁ Τσάρος ὁ μέγας καὶ παντοδύναμος ἄναξ, ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ, ὁ κραταιὸς καὶ πανίσχυρος, ὁ δι' ἑνὸς μειδιάματός του ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην συγκινῶν καὶ διὰ μιᾶς διαταγῆς του τὸν πανικὸν ἐμπνέων εἰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων λαοῦ ὑπῆρξεν ἀσθενής, ἀδύνατος, ἀνίσχυρος πρὸ τοῦ θανάτου.

Καὶ κοιμᾶται ἤδη τὸν ὕπνον τῆς αἰωνιότητος ὁ ἐπὶ ὅλα ἔτη ἄγρυπνος φρουρὸς τῆς ἡσυχίας καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου σύμπαντος. Καὶ κεῖται ἐκτάδην διεκδικῶν μόλις σπιθαμάς τινας γῆς, ὁ κύριος καὶ κτήτωρ τόσων ἀπεράντων ἐκτάσεων. Καὶ ἀνεπαύθη ἀπὸ τοῦ πολυμερίμνου βίου τῶν ἰσχυρῶν καὶ μεγάλων τῶν λαῶν ἀρχόντων, ἐκεῖνος ὅστις τόσον ταπεινός, στοργικὸς καὶ ἀγαθὸς ὑπῆρξεν ὡς υἱὸς καὶ σύζυγος καὶ πατὴρ καὶ ἀδελφός

Ἡ Ἑλλὰς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Τσάρου ἀπόλλυσι φίλον κραταιὸν καὶ ἡ βασιλικὴ αὐτῆς οἰκογένεια διττῶς πλήσσεται ἐν τῇ ἀδελφικῇ ἀπωλείᾳ τοιούτου συγγενοῦς.

Ἡ ἀδελφὴ τοῦ βασιλέως μας ἡ συμπαθὴς πριγκήπισσα τῆς Δανίας Δάγμαρ, ἡ μεγάλη αὐτοκράτειρα πασῶν τῶν Ρωσσιῶν ἡ προσφιλὴς τῷ ρωσσικῷ λαῷ Τσαρίνα θρηνεῖ σήμερον βαρυπενθὴς ἀπὸ τοῦ ἐρημωθέντος θρόνου της τὸν θάνατον προσφιλοῦς συζύγου. Δὲν ἴσχυσαν αἱ τρυφεραὶ φροντίδες της, ἡ ἄγρυπνος στοργή της, ἡ μεγάλη ἡ ἀπέραντος ἀγάπη της νὰ ἀποτρέψωσι τὸν θάνατον ἀπὸ τοῦ καταστρεπτικοῦ ἔργου αὐτοῦ.

Τὰ ἀσθενῆ στήθη της, ἅτινα πάντοτε προέτασσε πρὸ τοῦ κινδύνου, ὅπως ὑπερασπίσῃ, ἐκεῖνον ὃν τόσον ἐλάτρευσε καὶ τοῦ ὁποίου τὴν τύχην τὴν πολυκύμαντον συνεμερίσθη, ὑπῆρξαν ἤδη ἀνίσχυρα κατὰ τῶν μυστηριωδῶν ἀποφάσεων τῆς θείας Προνοίας.

Ἡ καρδία της ὡς ἁπλῆς γυναικός, ὡς κοινῆς θνητῆς ὑφίσταται τὸ καιριώτερον τῶν τραυμάτων, ὡς βασιλίσσης καὶ πρώτης πολίτιδος τὴν μεγίστην τῶν στερήσεων. Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἐν μιᾷ στιγμῇ ἔχασε τὴν ἀγάπην τοῦ λατρευομένου ἀνδρὸς καὶ τὴν δόξαν τοῦ ἐστεμμένου κυρίου.

Τὸ ἐκ πολυτίμων λίθων ἀνεκτίμητον στέμμα τῶν Τσάρων δὲν θὰ στέψῃ πλέον τὸ περικαλλὲς μέτωπόν της, τὸ ὁποῖον βαρὺς κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην καλύπτει ὁ μέλας πέπλος τοῦ πένθους καὶ τῆς ὀδύνης.

Ἀλλ' ἡ εὐέλπις μήτηρ θὰ παρηγορήσῃ τὴν ἀπέλπιδα σύζυγον. Ὁ υἱός της Νικόλαος ὁ Β, ὁ ἤδη Τσάρος καὶ αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, τοῦ ὁποίου τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα αὐτὴ ἐκαλλιέργησε, καὶ τὴν μεγάλην καρδίαν αὐτὴ καὶ μόνη διέπλασεν, αὐτὸς τὸ μόνον της σήμερον καύχημα καὶ ἐγκαλλώπισμα, αὐτὸς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁποίου θὰ ἀναζήσῃ ὁ μέγας τῆς καρδίας της ἐκλεκτός, ὁ υἱὸς αὐτὸς θὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀπέλπιδα ψυχήν της, θὰ παρηγορήσῃ τὴν τόσον σκληρῶς δοκιμαζομένην σήμερον καρδίαν της.

Καὶ ὁ ρωσσικὸς λαός, ὁ ἐν τῷ μέσῳ τῶν δακρύων του ἀνα-

φωνῶν σήμερον ζήτω ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος δὲν θὰ λησμονήσῃ νὰ ἑνώσῃ μετὰ τοῦ μεγάλου τούτου ὀνόματος καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀπηλπισμένης, ἀλλ' ἐνδόξου καὶ εὐέλπιδος βασιλομήτορος Μαρίας Θεοδωρόβνας.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ζ'.

Ἠδυνάμεθα ἐνταῦθα νὰ ἐξετάσωμεν τὰ ἔργα καὶ ἄλλων Ἀθηναίων ποιητῶν, καὶ νὰ ἐκλέξωμεν μάλιστα χωρὶς διακρινόμενα ἐπὶ ποιητικῇ καλλονῇ, ἴσως δὲ καὶ ἐθνικώτερα τὴν ἔμπνευσιν τῶν τριῶν προηγουμένων ποιημάτων. Ἠδυνάμεθα ὡσαύτως ν' ἀναλύσωμεν τινὰ τῶν ἐκτενεστέρων ποιημάτων, ἅτινα βραβευθέντα ἐν τῷ ποιητικῷ διαγωνισμῷ, ἀπέκτησαν οὕτω φήμην κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον διαρκῆ. Ἀλλὰ φοβούμεθα μὴ ὑπερβῶμεν τὴν γραμμὴν ἔνθα λήγει τὸ ἐνδιαφέρον. Ἡ ἀφθονία τῆς ὕλης, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, δυσχεραίνει τὴν ἐκλογήν.

Πολλοὶ ποιηταί, πολλοὶ στίχοι. Ὁ χρόνος θὰ ἐπιτελέσῃ ὅ,τι ἡμεῖς οὔτε τὸ δικαίωμα οὔτε τὸν καιρὸν ἔχομεν νὰ πράξωμεν, πραγματοποιῶν ἔτι ἅπαξ τὸ τῶν γραφῶν, ὅτι «ὁ ἑαυτὸν ταπεινῶν ὑψωθήσεται, καὶ ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται».

Πολλοὶ τῶν ποιητῶν τῆς σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν ἐποίησαν στίχους μόνον κατὰ τὴν νεότητά των. Αἱ δυσκολίαι τῆς ποιήτεως συντελοῦσι πρὸς μόρφωσιν τοῦ ὕφους, ὥστε μέτριος ποιητὴς δύναται ἐνίοτε ν' ἀποδῇ ἀξιόλογος πεζογράφος. Πολλοὶ τὸ ἀπέδειξαν. Οὕτω νέος τις λόγιος τιμῶν νῦν τὴν Ἑλλάδα διὰ σπουδαίων ἔργων, ἐν ἀρχῇ ἔγραψεν ἓν ἢ δύο δράματα, ἅτινα καὶ βραβευόμενα δὲν θὰ ἤρκουν, ὅπως παράσχωσιν εἰς αὐτὸν φιλολογικὴν φήμην. Τὰ πλεῖστα τῶν ποιητικῶν ἔργων, ἅτινα κατακρίνομεν, ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν, δὲν θὰ ἐτύγχανον τῆς ἐπικινδύνου τιμῆς τῆς δημοσιεύσεως ἄνευ τῶν διαγωνισμῶν. Θὰ ἔμεναν ὅ,τι ἦσαν, προπαρασκευαστικὰ ἔργα.

Ἐκπλήσσει τοὺς Γάλλους ἡ εὐκολία μεθ' ἧς ἐκτυποῦνται βιβλία ἐν Ἀθήναις. Ἐν Γαλλίᾳ, καὶ ὅταν συγγραφεύς τις ἀναλαμβάνῃ τὴν δαπάνην τῆς δημοσιεύσεως, δυσκόλως εὑρίσκει ἐκδότην. Ἐν Ἑλλάδι, τοὐναντίον εὐχερεστάτη ἡ ἐκτύπωσις εἴτε ἰδίαις δαπάναις, εἴτε διὰ συνδρομῶν. Ἀληθῶς, ἂν ἐξ ἑνὸς οἱ συγγραφεῖς δὲν ἀπαντῶσι δυσκολίας ἐκ μέρους τοῦ ἐκδότου, στεροῦνται ὅμως ἐξ ἄλλου τῶν πλεονεκτημάτων, ἅτινα χορηγεῖ καλῶς ὠργανισμένη βιβλιεμπορία. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὁ Ἕλλην συγγραφεὺς ἀρκεῖται ἐξ ἀνάγκης εἰς τὴν μεταξὺ τῶν φίλων ἢ τῶν συνδρομητῶν αὐτοῦ μόνον διάδοσιν τοῦ βιβλίου του.

Εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς, οἱ τελευταῖοι οὗτοι σχεδὸν ποτὲ δὲν λείπουσι. Μᾶς διηγήθησαν ἐπὶ τούτῳ τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικὸν ἀνέκδοτον περὶ φιλοπάτριδος καὶ λογίου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀποβιώσαντος πρό τινων ἐτῶν. Κατά τινα ἐπίσκεψιν φίλου του, διανομεύς τις τῷ παρουσιάζει κατάλογον συνδρομητῶν. Ὁ καθηγητὴς ὑπογράφει ἀνεξετάστως καὶ προσφέρει τὸν κάλαμον εἰς τὸν ἐπισκέπτην αὐτοῦ. — Περὶ τίνος πρόκειται; ἐρωτᾷ αὐτός. — Περὶ τῆς δημοσιεύσεως βιβλίου τινός. — Ἀλλὰ τίνος βιβλίου; — Ὑπόγραψον!

Ὁ φίλος ὑπογράφει, ὁ δὲ διανομεὺς ἀναχωρεῖ μὲ δύο ὀνόματα ἀντὶ ἑνὸς εἰς τὸν κατάλογόν του. — Ἐὰν τὸ πρᾶγμα εἶναι ἄθλιον, εἶσαι ὑπόλογος φίλε μου, λέγει ὁ ἐπισκέπτης. — Τί πειράζει; ἀπαντᾷ ὁ λόγιος. Πράττε ὡς ἐγώ, φίλτατε, καὶ ὑπόγραφε πάντοτε ἀνεξετάστως. Πολλαὶ βεβαίως ἀνοησίαι θὰ δημοσιευθῶσιν οὕτως, ἀλλὰ μετὰ τῶν κακῶν βιβλίων θὰ τυπωθῶσι καὶ καλά, ἅτινα ἄλλως, δὲν θὰ ἠδύναντό ποτε νὰ ἐκδοθῶσιν.

Εἴπομεν ὅτι ὁ Παπαρρηγόπουλος καὶ ὁ Βασιλειάδης ἐδημοσίευσαν δράματά τινα, ἀλλὰ δὲν ἦσαν μόνοι οὐδ' οἱ γράψαντες τοιαῦτα. Εἰς τοὺς ποιητικοὺς διαγωνισμοὺς ὑπεβλήθησαν πολλὰ δραματικὰ ἔργα, ὧν τινα ἐβραβεύθησαν.

Ὁ κ. Βερναρδάκης ἐν ἄλλοις, πρὸ ἡν καθηγητὴς τῆς ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, καὶ ἐκ τῶν ποιητῶν, ὧν ἡ φήμη ἤκιστα διεφιλονικήθη, συνέγραψε δράματά τινα ἄξια λόγου. Ἡ ὑπόθεσις ἑνὸς ἐξ αὐτῶν (**Μαρία Δόξα Πατοῦ**), ἐλήφθη ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς κατοχῆς τῶν Φράγκων ἐν Ἑλλάδι, ἐποχῆς, ἥτις ἐπί τινα χρόνον ἐχρησίμευσεν ὡς πηγὴ ἐμπνεύσεως εἰς τοὺς ποιητὰς τῆς σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Ἄγγελος Βλάχος, οὗ πολλάκις ἐμνήσθημεν ἐν τῇ μελέτῃ ἡμῶν ταύτῃ, ἔγραψε διαφόρους πνευματώδεις κωμῳδίας, ὧν τρεῖς ἢ τέσσαρες ἐβραβεύθησαν.

Ὁ κ. Δημήτριος Κορομηλᾶς, συνέγραψε περὶ τὰς δέκα πέντε κωμῳδίας, τινὲς τῶν ὁποίων μετεφράσθησαν γαλλιστί.

Ἡ πολυγραφία τῆς νέας ἀθηναϊκῆς φιλολογίας καὶ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο εἶναι ἀξία θαυμασμοῦ. Ἐν τῇ φιλολογικῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ῥαγκαβῆς παρέχει κατάλογον τῶν πρωτοτύπων δραματικῶν ἔργων τῶν δημοσιευθέντων ἀπὸ τοῦ 1821, ὁ δὲ κατάλογος οὗτος περιλαμβάνει περὶ τὰ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα δράματα μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν πολυαρίθμων μεταφράσεων ἀλλογλώσσων δραμάτων. Ὁ Ῥαγκαβῆς βεβαίως παρέλειψε καί τινα, διότι ἐν τῷ προλόγῳ αὐτοῦ λέγει: «Γράφων μακρὰν τῆς Ἑλλάδος στεροῦμαι τῶν πηγῶν, αἵτινες θὰ μοὶ παρεῖχον ἀρθονοτέραν ὕλην. μόνην δὲ καταφυγὴν ἔχω τὰς σημειώσεις μου καὶ τὰς πληροφορίας, ἃς ἐκ μνήμης ἀρύομαι». Τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν κατὰ τῆς ἱστορίας ταύτης τῆς ἐλληνικῆς φιλολογίας ἐπιρριφθεῖσαν μομφήν, ὅτι εἶναι ἀτελής· ἀλλὰ καὶ οὕτω τὸ ἔργον τοῦ Ῥαγκαβῆ εἶναι τὸ ἄριστον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐν τῷ μακρῷ καταλόγῳ τοῦ βιβλίου τοῦ Ῥαγκαβῆ, ὑπάρχουσι δράματα μὴ στερούμενα ὡραίων στίχων· ὑπάρχουσί τινα ἐν οἷς ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὑπεθέσεως γίνεται μετ' εὐστοχίας, οἱ δὲ χαρακτῆρες ἔχουσιν ὑπόστασιν. Ἅπαντα σχεδὸν ἀποπνέουσι τὸ εὐγενὲς αἴσθημα φιλοπατρίας μετὰ μείζονος ἢ πλείονος ἐπιτυχίας, ἀλλὰ μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε εἰλικρινείας. Ἐκ τῶν κωμῳδιῶν πολλαὶ εἶναι εὐφυέστατοι καὶ ζωηρόταται καὶ ἐνεγράφησαν ἐπαξίως εἰς τὸ δραματολόγιον τοῦ νεωτέρου ἑλληνικοῦ θεάτρου. Ἀλλ' ἀρίνοντες εἰς τὴν ἑλληνικὴν κριτικὴν τὴν διαλογὴν ἐκ τῆς δραματικῆς ταύτης πληθώρας, ἀρκούμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὸ σύγχρονον θέατρον ἐν Ἑλλάδι δὲν εὗρεν εἰσέτι τὸν Σαικσπῆρον, τὸν Μολιέρον ἢ καὶ τὸν Ἀλφιέρην αὐτοῦ.

Ὁ μὲν Ῥαγκαβῆς φαίνεται ἀπολίδων τὸ τοιοῦτον (σελ. 197 τοῦ 2ου τεύχους) εἰς τὴν ἔλλειψιν θεάτρου ἀνταξίου μεγάλων δραματικῶν ἔργων. Ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰσέτι εἰς τὴν λυρικὴν αὐτῆς περίοδον, ὅτι δὲν ὑπερέβη ἢ δὲν ὑπέστη τὰς ἀναγκαίας ἐξελίξεις, αἵτινες προηγοῦνται τῆς μορφώσεως ἐθνικοῦ θεάτρου.

Ἐξερχόμεθα ἤδη τῶν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τεχνητῶν στοιχείων, τῶν ὑπὸ τῶν διαγωνισμῶν δημιουργηθέντων, ὅπως μελετήσωμεν τὰ ἔργα ποιητοῦ, προωρισμένου, καθ' ἡμᾶς, νὰ δώσῃ νέαν τροπὴν εἰς τὴν σχολὴν τῶν Ἀθηνῶν.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) **Εὐφροσία Κετσέα**

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ,,

Μαθήματα διὰ Κυρίας.

Ἐδημοσιεύθη τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων διὰ Κυρίας, ἅτινα εἰσάγει ἐφέτος ὁ Σύλλογος «Παρνασσός».

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει μαθήματα, ἅτινα θέλουσι διδάξει οἱ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου εἰδημονέστεροι τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα καταγινομένων. Ἀρκεῖ ὁ κατάλογος ὁ δημοσιευόμενος κατωτέρω ἵνα πείσῃ πάντα περὶ τούτου. Ἡ ἡμετέρα κοινωνία ἥτις διψᾷ τοιαύτης μαθήσεως, θέλει σπεύσει νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ἔργον. Ἕνεκα τῶν δαπανῶν ἃς θέλουσιν ἀπαιτήσει τὰ μαθήματα ταῦτα, ἐπεβλήθη μικρὸν δικαίωμα εἰσόδου, θέλουσι δὲ δοθῇ οἰκογενειακὰ εἰσιτήρια δι' ὅλην τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων ἀντὶ δρ. 12 διὰ τρία ἄτομα καὶ ἀντὶ δρ. 15 διὰ τέσσαρα ἄτομα. Τὸ τίμημα δηλ. εἶναι ἐλάχιστον ἀναλογοῦν εἰς 10 λεπτὰ περίπου κατὰ μάθημα.

Ἰδοὺ τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων.

Πρόγραμμα

Τιμ. Ἀργυρόπουλος, Φυσικὰ ἀκροάματα.
Σ. Κ. Σακελλαρόπουλος Ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ ποίησις.
Σπυρ. Μηλιαράκης. Οἰκιακὴ βοτανική.
Σ. Π. Λάμπρος. Ἡ ἀρχαία Ἑλληνὶς ἐν τῇ ἱστορίᾳ.
Ν. Γ. Πολίτης. Ἱστορία καὶ ἐξήγησις τῶν δυσιδαιμονιῶν.
Α. Ρούκης. Οἰκονομικὴ δι' οἰκοδεσποίνας.
Γ. Σωτηριάδης. Αἱ γυναῖκες ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐπαναστάσει.
Π. Ζαλοκώστας. Ἡ χημεία ἐν τῇ οἰκίᾳ.
Α. Μηλιαράκης. Γεωγραφικὰ ἀναγνώσματα.
Ν. Χ. Ἀποστολίδης. Βίος. καὶ μεταμορφώσεις τῶν ἐντόμων.
Α. Κουρτίδης. Ψυχολογία τοῦ καθ' ἑκάστην βίου.

Τὰ μαθήματα θὰ διδάσκωνται Πέμπτην καὶ Σάββατον ἐν ὥρᾳ μ. μ. ὁρισθησομένῃ ἀρχόντων δὲ τῇ Πέμπτῃ 27 Ὀκτωβρίου. Κατὰ τὰς ἑβδομάδας, καθ' ἃς μαθήματα τὰ γίνωνται τὴν Πέμπτην μόνον, τὸ Σάββατον εἶναι ὡρισμένον, κατὰ ὡς καὶ τὰ παρελθόντα ἔτη, διὰ θρησκευτικὰς ὁμιλίας.

Η ΓΥΝΗ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑΙ

ΤΕΛΕΤΗ ΓΑΜΟΥ

Ἡ τελετὴ τοῦ γάμου φέρει χαρακτῆρα ἐντελῶς συμβολικόν. Ἡ νύμφη πίνει οἶνον ὀρύζης — ἐθνικὸν ποτὸν τῶν Ἰαπώνων — ἐξ ἑνὸς κυάθου, ἐκ τοῦ ὁποίου πίνουν μετ' αὐτὴν οἱ γονεῖς τοῦ μνηστῆρός της, οἱ ἴδιοι γονεῖς της καὶ τέλος καὶ αὐτὸς ὁ νυμφίος της. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται τρὶς διὰ τριῶν διαφόρων κυάθων ἐν πλήρει κατανύξει, ἀπαράλλακτα ὡς γίνεται παρ' ἡμῖν διὰ τὸν ἐκ τῶν σταυλῶν οἶνον, τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐθνικόν μας ποτόν. Ὁ οἶνος ἕνεκα τῆς δραστικῆς ζωτικότητός του συμβολοποιεῖ τὴν χαράν, τὴν ἀγάπην, τὴν ἀφοσίωσιν, τὴν ἐλεημοσύνην καὶ πάντα τὰ συναφῆ πρὸς ταῦτα αἰσθήματα, τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν τῆς ζωῆς.

Ἡ τριὰς τῶν κυάθων συμβολοποιεῖ ὡς πᾶσα τριὰς τὴν τελειότητα τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, τὴν δι' αὐτοῦ δηλ. ἕνωσιν τριῶν οἰκογενειῶν, τῆς νύμφης, τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς νέας τῶν νεονύμφων τοιαύτης.

Ὁ γάμος τελεῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ μνηστῆρος, εἰς αἴθουσαν πολυτελῶς διακεκοσμημένην ὑπὸ ἀλεξιπύρων καὶ ἀλεξιφύτων ἀναπαριστώντων διὰ σχετικῶν εἰκόνων σκηνὰς εὐτυχίας καὶ ὑπὸ ἀνθέων καὶ φυτῶν ἀειθαλῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων κλάδος ἐλάτης, εἰς πελαργὸς καὶ μία χελώνη ἐξ ἐπιχρύσου χαλκοῦ, συμβολοποιοῦν τὴν αἰωνίαν νεότητα, τὴν πίστιν καὶ τὴν μακροβιότητα.

Τὴν ἐπαύριον τοῦ γάμου ἡ νύμφη χρωματίζει τοὺς ὀδόντας της μέλανας καὶ ξυρίζει τὰς ὀφρῦς της. Τὸ βλέμμα της οὕτω προσλαμβάνει παράδοξον εἰρωνικὴν καὶ μελαγχολικὴν ἔκφρασιν. Μετά τινας ἡμέρας ἐπισκέπτεται μετὰ τοῦ συζύγου της τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρων, ὅτε καὶ ἀνταλλάσσουν μεταξὺ των διάφορα δῶρα, πρὸς τοὺς ξένους δὲ ἀποστέλλουν ἐντὸς καλλιτεχνικῶν σακκιδίων ἐρυθροῦν ὀρύζιον, ἀντὶ παντὸς ἄλλου ἀγγελτηρίου τοῦ γάμου.

Ὁ ἔγγαμος βίος.

Ἡ ζωὴ τῆς ἐγγάμου Ἰαπωνίδος διαφέρει τῆς Εὐρωπαίας μόνον κατὰ τὴν μεγαλητέραν βαρύτητα τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων καὶ τὴν ζωηρὰν εὐθυμίαν τὴν συνεχῆ καὶ ἀμετάπτωτον, εἰς ἣν ὑποβάλλεται καὶ δι' ἧς ἀποδεικνύει τὴν εὐτυχίαν της ἐν τῷ οἴκῳ. Τὸ μόνον παράδοξον καὶ ἀκατανόητον διὰ τὰ ἰδικά μας ἤθη καὶ ἔθιμα εἶναι ἡ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ συνύπαρξις συζύγου μετὰ ἐρωμένων τοῦ ἀνδρός, ὧν ὁ ἀριθμὸς ποικίλλει ἐν σχέσει πάντοτε πρὸς τὸν βαθμὸν καὶ τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ περιωπήν. Οὕτω ὁ αὐτοκράτωρ ἔχει πλὴν τῆς συζύγου του καὶ δώδεκα ἄλλας γυναῖκας, οἱ ἀνώτεροι στρατιωτικοὶ ἄρχοντες τρεῖς καὶ μίαν μόνην οἱ λοιποὶ πλούσιοι εὐγενεῖς. Αἱ ἐρωμέναι αὗται δὲν χαίρουν οὔτε τὸ ἐλάχιστον τῶν δικαιωμάτων τῆς συζύγου, τὰ τέκνα των ὅμως χαρακτηρίζονται ὡς γνήσια. Ἀπέναντι τῆς συζύγου ἔχουσι θέσιν νεωτέρας ἀδελφῆς, ὑπακούουσιν αὐτήν, ἀλλ' ὄχι δουλικῶς, καὶ σπανίως ἡ ζηλοτυπία ταράττει τὴν ἁρμονίαν τῶν οἰκογενειῶν τούτων.

Ἡ σύζυγος εἶναι ἡ μόνη ἀληθὴς σύντροφος τοῦ ἀνδρός, ἡ πιστὴ καὶ ἰσόβιος φίλη, ἐνῷ αἱ ἐρωμέναι συνεχῶς ἀποπέμπονται ἢ προσφέρονται ὡς δῶρα πρὸς εὐνοουμένους φίλους.

Ἡ εὐτυχεστέρα περίοδος τῆς ζωῆς τῆς Ἰαπωνίδος εἶναι ἡ γεροντικὴ ἡλικία. Ἀφοῦ ἀναθρέψῃ τὰ τέκνα της καὶ ἀποκαταστήσῃ τὸν πρεσβύτερον υἱόν της ἀπαλλάσσεται πάσης οἰκιακῆς μερίμνης, ἀναθέτουσα πᾶσαν φροντίδα εἰς τὴν νύμφην της. Ἀνεξάρτητος, σεβαστὴ καὶ ἀγαπωμένη καὶ ὑπηρετουμένη παρ' ὅλων, ἀναμένει εὐτυχὴς τὸ τέλος, καὶ σβέννυται γλυκέως, ἀντικείμενον τῆς γενικῆς ὑποκλήψεως καὶ ἀγάπης, ἤρεμος πρὸ τοῦ θανάτου, ὡς εἶναί τις μετὰ ζωὴν ἀριερωθεῖσαν ὅλην εἰς τὴν ἀγάπην καὶ εἰς τὸ καθῆκον.

Μοτοῦποὴ Σεζὼ

Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΕΝ ΤΗι ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑι

Ἑορτὴ φιλανθρωπικὴ

Ἡ φιλανθρωπία εἶναι συνώνυμος τῆς ἀγάπης, ἢ μᾶλλον ἡ γενίκευσις, ἡ ἐπέκτασις τῆς ἰδέας αὐτῆς. Ἀλλ' ὅπως δὲν εἰξεύρομεν νὰ ἀντλῶμεν τὴν ἐν τῇ ἀγάπῃ εὐτυχίαν, οὕτω τυφλώττομεν καὶ πρὸ τῶν εὐχαρίστων ἀπολαύσεων, ἃς ἡ φιλανθρωπία μᾶς παρέχει.

Καὶ ἐρωτῶμεν πάντοτε καὶ εὑρισκόμεθα διαρκῶς πρὸ τοῦ διλήμματος: διατί νὰ εἶναι τόσον ὀλίγοι ἄνθρωποι εἰς τὸν κόσμον εὐτυχεῖς; Διατί ἐνῷ ὁ ἄνθρωπος τόσον δαψιλῶς ἐπροικίσθη, τόσα ἐφόδια εὐτυχίας φέρει, νὰ μὴ δύναται νὰ πλησιάσῃ εἰς τὰ χείλη τὸ χρυσοῦν κύπελλον τῆς εὐτυχίας, ἀλλ' ὡς ἄλλος Τάνταλος νὰ αἰσθάνεται τὰ στήθη του πυρέσσοντα ἐκ τῆς δίψης αὐτῆς.

Διότι ζητοῦμεν τὴν εὐτυχίαν ἐκεῖ ἀκριβῶς ὅπου σπανίως εὑρίσκεται. Τὴν ζητοῦμεν εἰς τὰς φαινομενικὰς ἀπολαύσεις, εἰς τὴν μέθην τῶν αἰσθήσεων, εἰς τὰς ψευδεῖς ματαιότητας, εἰς τοὺς τύπους ζωῆς τεχνικῆς, ἐπιπλάστου, μηχανικῆς. Τὴν ζητοῦμεν εἰς τὴν γῆν, ζητοῦμεν νὰ διερευνήσωμεν καὶ τὸν οὐρανὸν ἀκόμη, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι τέλος ὄπισθεν τῶν χρυσῶν παραπετασμάτων τῆς ἀνακεπταμένης ἠοῦς θὰ τὴν εὕρωμεν ἴσως. Καὶ ἐνῷ ἀνιχνεύομεν τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος, ἡ εὐτυχία διέρχεται παρὰ τὸ πλευρόν μας ἢ μᾶλλον εὑρίσκεται εἰς τὰ στήθη μας, ὑπὸ τὴν νοσταλγοῦσαν καρδίαν μας, χωρὶς κἂν νὰ τὸ φανταζώμεθα, χωρὶς ποσῶς νὰ τὸ ἀντιληφθῶμεν.

Ὁ τυφλός, ὁ ἀκαταλόγιστος ἐγωϊσμός μας δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἴδωμεν, ἐκεῖ, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας, εἰς τὸν δρόμον μας τοὺς ἀληθεῖς δυστυχεῖς, τοὺς ἀληθεῖς ἀποκλήρους τῆς εὐτυχίας, τοὺς ἀληθεῖς μάρτυρας, οἵτινες ἐν τῇ ζωῇ μόνον πικρίας καὶ πόνους ἀντλοῦν, καὶ διὰ τοὺς ὁποίους ὀλίγη εὐτυχία ἐκ τῆς ἰδικῆς μας θὰ ἀπετέλει ἀληθῶς παράδεισον ἀνακουφίσεως.

Καὶ μὲ τὴν φειδώ, τὴν γλισχρότητα, ἥτις χαρακτηρίζει πάντα ἐγωϊστήν, ἀρνούμεθα νὰ ἀνοίξωμεν τὴν καρδίαν μας τὸ μέγα αὐτὸ θησαυροφυλάκιον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς φιλανθρωπίας, νὰ ἀντλήσωμεν ἐξ αὐτοῦ τὴν συμπάθειαν, τὸν οἶκτον, τὸν πόνον, τὸν ἔλεον, νὰ ἐκχύσωμεν εἰς χειμάρρους εὐσπλαγχνίας τὰς ἐν ἡμῖν ἐνυπαρχούσας πηγὰς τῆς ζωῆς καὶ νὰ διεγείρωμεν ἐν αὐτῇ ὅλα τὰ αἰσθήματα, ἅτινα καθιστοῦν τὸν βίον σκόπιμον καὶ δίδουν σάρκα καὶ μορφὴν εἰς τὴν ματαιως ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου ἀναζητουμένην εὐτυχίαν.

Δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ τῆς πάλης καὶ τῶν καθημερινῶν ἀγώνων, οὓς αἱ κοινωνικαὶ συνθῆκαι ἐδημιούργησαν, ἄλλος τρόπος ἀληθοῦς καὶ τελείας εὐτυχίας, ἀγαθῆς καὶ πλήρους ἀπολαύσεως τῆς ζωῆς. Αἱ ἡμέραι μας ἀποτελοῦσιν ἱστὸν πολύπλοκον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἑκάστη ἐξ ἡμῶν ἀπεικονίζει ἐν συνεχεῖ διαδοχῇ εἰκόνων τὴν ἱστορίαν τῆς ἰδίας ζωῆς. Δὲν εἶναι βεβαίως δυνατὸν νὰ ἔχωμεν πάντοτε χρυσᾶς ἐμφανίσεις ἢ εἰκόνας χαρωπὰς καὶ ῥοδίνους νὰ ἀπεικονίσωμεν. Ὁ ὀφθαλμὸς δὲν θὰ συναντᾷ πάντοτε χερουβεὶμ τονίζοντα τοὺς ὕμνους των πρὸς τιμήν μας, ἀλλ' οὔτε ἀγγέλους γηΐνους σκορπίζοντας ῥόδα καὶ ἴα εἰς τὸν δρόμον μας. Ἐπὶ τῆς χρωματοπινακίδος μας τὰ σκοτεινὰ χρώματα θὰ ἀναμιγνύωνται πάντοτε μὲ τὰ φωτεινά, τὰ ζωογόνα καὶ χαρωπὰ μετὰ τῶν ἀφαυρῶν. Ἀλλ' ἐὰν εἰς τὴν ψυχήν μας ἐνυπάρχῃ ἀκτὶς ποιήσεως, ἐὰν ἐν τῇ καρδίᾳ μας ὑπάρχῃ ἐναποταμιευμένον τὸ αἴσθημα τῆς φιλανθρωπίας, τότε κατορθοῦμεν νὰ συνδυάζωμεν ἁρμονικῶς τὴν ἐκ τῆς λύπης σκιὰν μὲ τὸ φῶς τῆς χαρᾶς καὶ αἱ ἀποτυπούμεναι ἐπὶ τῶν σελίδων τῆς ζωῆς μας εἰκόνες ἐνέχουν τότε ὅλην τὴν ἤρεμον γοητείαν τῆς δυνατῆς τελειότητος.

Εὐκαιρία κατάλληλος πρὸς πορισμὸν τέρψεως καὶ εὐτυχίας ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ μᾶς παρέχει ἡ κατ' αὐτὰς ὑπὲρ τῶν ἀναρρωνυόντων τοῦ πολιτικοῦ νοσοκομείου καὶ τῶν ἐργατίδων τελουμένη ἑορτὴ ἐν τῷ Ζαππείῳ μεγάρῳ.

Μέγα λαχεῖον, τοῦ ὁποίου δύο χιλιάδες ἀριθμοὶ κερδίζουν θὰ διοργανωθῇ, παίγνια διάφορα θὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ, ἄνθη ὡραῖα θὰ προσφέρωνται ὑπὸ ὡραίων δεσποινίδων, ἀναψυκτικὰ καὶ ὀρεκτικὰ θὰ πωλοῦνται ὑπὸ ἄλλων, μουσικὴ θὰ παιανίζῃ γαργαλιστικοὺς ἤχους καὶ ὅλα αὐτὰ θὰ ἀποκτᾷ τις ἀντὶ ἐλαχίστου τιμήματος μιᾶς δρ. εἰσόδου καὶ μιᾶς ἔτι δρ. διὰ συμμετοχὴν εἰς τὸ λαχεῖον.

Ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ὁλοκλήρου διασκεδάσεως ἀπόλαυσις δὲν εἶναι δυνατὸν οὔτε κατ' ἐλάχιστον νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν ἠθικὴν εὐχαρίστησιν, πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν, ἣν θὰ ἀντλήσῃ τις ἐκ τῆς ἰδέας, ὅτι τὸ ἐκ τῆς ἑορτῆς ταύτης ποσὸν θὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς σωτηρίαν, πρὸς παράτασιν τῆς ζωῆς, πρὸς εὐτυχίαν ὁλοκλήρων οἰκογενειῶν.

Τίνος δὲν πονεῖ ἡ καρδία ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ἀτυχοῦς ἐργάτου ἢ τῆς δυστυχοῦς καὶ τῶν πάντων ἐστερημένης μητρός, ἥτις εὐθὺς ὡς εὑρεθῇ ἐκτὸς κινδύνου, κατόπιν τρομερᾶς ἀσθενείας, ἀκούει παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ νοσοκομείου ἢ τοῦ νοσηλεύοντος ἰατροῦ τὴν τρομερὰν λέξιν θὰ ἐξέλθῃ. Ἡ θεραπεία ἐτελείωσεν.

Θὰ ἐξέλθῃ. Νὰ ὑπάγῃ ποῦ; νὰ φάγῃ τί; νὰ ἐργασθῇ πῶς; Ἀδύνατος, ἐξησθενημένος, ἐξηντλημένος ἔτι, μακρὰν τῆς οἰκογενείας, ἐστερημένος περιθάλψεως, τί θὰ ἐγίνετο ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος, ἐὰν ἡ φιλανθρωπία δὲν τῷ ἔτεινεν ἀρωγὸν χεῖρα; Καὶ ἐδῶ ἡ γυνή, ὁ παρήγορος ἄγγελος, ὁ ἐννοῶν τὸν ἐπὶ τῆς γῆς προορισμόν του, ἐπρονόησεν, ἐμερίμνησεν, εἰργάσθη ὑπὲρ τοῦ οὕτω εἰς τὴν τύχην ἐγκατελειπομένου ἀναρρωνυόντος.

Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς κυρίας Ναταλίας Σούτσου τῆς μεγάλης τῶν δυστυχῶν εὐεργέτιδος λειτουργεῖ ἀπὸ τετραετίας ἤδη, τῇ πρωτοβουλίᾳ αὐτῆς ἱδρυθέν, σωματεῖον Κυριῶν, παρέχον περίθαλψιν καὶ προστασίαν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς ἐν ἀναρρώσει τοῦ πολιτικοῦ νοσοκομείου. Ὑπὲρ αὐτῶν ὡς καὶ τῶν ἀπόρων ἐργατίδων θὰ δοθῇ τὴν ἐπομένην ἢ τὴν μεθεπομένην Κυριακὴν ἐν τῷ Ζαππείῳ μεγάρῳ ἡ φιλανθρωπικὴ αὕτη ἑορτή, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ παρευρεθῇ ὅλος ὁ κόσμος τῶν Ἀθηνῶν καὶ διὰ νὰ διασκεδάσῃ, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἀντλήσῃ ἐκ τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ σκοποῦ τῆς ἑορτῆς μεγάλην δόσιν ἠθικῆς, ἀληθοῦς εὐτυχίας, ἐξ ἐκείνης, ἥτις χρωματίζει τὴν ζωὴν μὲ τὰ ὡραιότερα καὶ ἀγνότερα τῆς χαρᾶς χρώματα.

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Τί εἶναι ἡ ἀνάμνησις; Ἄστρο ἀγαπημένο,
Ποῦ ἄφησε 'ς τὴ δύσι του σημάδι χρυσωμένο.
Εἶναι λουλοῦδ' ἀθάνατο, ποῦ 'ς τὴν καρδιὰ φυτρόνει,
Εἶναι δροσούλα καὶ φωτιά, χαραῖς καὶ μαῦροι πόνοι.
Εἶν' εὐωδία τῆς ψυχῆς, σκοτάδι φωτισμένο,
Τριανταφυλλάκι χαρωπὸ καὶ κρῖνο χλωμιασμένο.
Ὅσο βαστᾷ ἡ πλάσις μας 'ς τὰ στήθη μας θὰ μένει,
Τῆς εὐτυχίας χαραυγὴ καὶ δύσις ροδισμένη.
Καρδιὰ χωρὶς ἀνάμνησι δὲν εἰμπορεῖ νὰ ζήσῃ,
Σὰν λουλουδο 'ς τὴν ἐρημιά, θὰ μαρανθῇ, θὰ σβύσῃ.
Ἀλλὰ καρδιὰ ποῦ εἰμπορεῖ, ποῦ ξεύρει ν' ἀγαπήσῃ,
Ξεύρει καὶ τὴν ἀνάμνησι αἰώνια νὰ κλείσῃ.
Σ' τὰ φλογισμένα φύλλα της, μ' αὐτὴ νὰ ξεψυχήσῃ,
Αὐτὴ 'ς τὸ μνῆμα νὰ γενῇ κερὶ νὰ τὴν φωτίσῃ.

Μαρίκα Κ. Φιλικπίδου.

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΣΙΚΑΓΟΝ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΔΟΣ

ΜΗ'.

Σήμερον μόνον, κατὰ τὴν τελευταίαν δηλαδὴ ἐπίσκεψίν μας εἰς τὴν Ἔκθεσιν, ἠννοήσαμεν πόσον ἀπείρως μεγάλη εἶναι καὶ πόσον ὀλίγον τὴν εἴδομεν. Καὶ ἀκριβῶς τὸ τόσον μέγα, τὸ τόσον ἀπέραντον αὐτῆς κάμνει, ὥστε νὰ μὴ δύναταί τις νὰ συγκεντρώσῃ τὴν προσοχήν του ὡς εἰς τὰς συνήθεις ἐκθέσεις, ὡς καὶ δυσκόλως νὰ συλλάβῃ ἰδέαν τοῦ εἰς αὐτὴν συγκεντρουμένου ἑκάστοτε πλήθους.

Ὁ ξένος τύπος δικαιολογεῖται οὕτω διὰ τὴν περὶ τῆς ἐκθέσεως πεπλανημένην γνώμην του. Ἀνεγίνωσκέ τις αἴφνης εἰς τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας, ὅτι οἱ ἐπισκέπται τῆς Ἐκθέσεως ἦσαν ὀλίγοι σχετικῶς, ἐνῶ ἡ στατιστικὴ τῶν πωλουμένων εἰσιτηρίων ἀνέγραφεν ἑκατὸν πενῆντα ἕως διακοσίας χιλιάδας ἐπισκέπτας τὴν ἡμέραν. Ἀνεγίνωσκέ τις, ὅτι ὑπῆρχον πολλὰ κενά, πολλαὶ ἐλλείψεις ἐν αὐτῇ, ἐνῶ ἦτο ἀδύνατον εἰς τοὺς γράφοντας νὰ ἀντιληφθῶσι τὸ περιεχόμενον ἄνευ μελέτης καὶ ἐπισκέψεων τακτικῶν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἢ δύο μηνῶν.

Ὅπως δήποτε ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, ὅτι μεθ' ὅλας τὰς προσπαθείας μας δὲν κατωρθώσαμεν νὰ τὴν ἴδωμεν ὁλόκληρον, περιορισθεῖσαι μόνον εἰς τὰ μεγαλήτερα ἐγχώρια μέγαρα, ἅτινα ἤδη περιεγράψαμεν καὶ εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ συμπεριληφθῇ τὸ μέγαρον τῆς Διοικήσεως, τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τοῦ ὁποίου τὸ κέντρον στεγάζεται ὑπὸ τοῦ μεγαλητέρου κυκλικοῦ θόλου τοῦ κόσμου καὶ ἡ ὅλη οἰκοδομὴ περιβάλλεται ἐκ τῶν τεσσάρων αὐτῆς πλευρῶν ὑπὸ συστοιχίας στηλῶν Δωρικοῦ ρυθμοῦ, ἐπὶ τῶν ὁποίων πληθὺς ἀγαλμάτων καὶ τέσσαρες χρυσαῖ παμμεγέθεις σφαῖραι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν προσδίδουσιν εἰς τὸ ὅλον οἰκοδόμημα, μεγαλεῖον καὶ πλοῦτον ἀπαράμιλλον.

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ μεγάρου τούτου ἐφάμιλλον πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιάζον καὶ ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας, ἐν σχέσει πρὸς ὅ,τι εἴδομεν μέχρι τοῦδε. Ὁ θόλος ὁλόκληρος εἶναι ἐσωτερικῶς ἐπεστρωμένος ὑπὸ πλακὸς μεταλλίνης ἀλουμινίου, μετάλλου ἀργυροχάλκου, τοῦ ὁποίου καὶ μόνου ἡ ἀξία ἀνῆλθεν εἰς τριακοσίας χιλιάδας φράγκα. Αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ τέχναι συναντῶνται ἐδῶ ὑπὸ μορφὰς ἀγαλμάτων καὶ εἰκόνων τῶν διασημοτέρων τῆς Ἀμερικῆς καλλιτεχνῶν, διακοσμοῦσαι τὰς ἀπεράντους αἰθούσας, αἵτινες χρησιμεύουν ὡς γραφεῖα τῆς διοικήσεως τῆς ὅλης Ἐκθέσεως, μετὰ τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ πυροσβεστικοῦ τμήματος, τῶν ταχυδρομείων, τηλεγράφων καὶ τηλεφώνων καὶ τῶν τραπεζῶν. Εἰς μίαν τῶν ἰσογείων αἰθουσῶν εὑρίσκεται ἐγκατεστημένον πολυτελὲς ἐστιατόριον, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐπρογευματίσαμεν, κατάκοποι ἤδη κατόπιν συνεχοῦς ὀρθοστασίας καὶ δρόμου πέντε ὡρῶν.

Ἡ μὶς Σωσάννα Ἄντωνι

Ἐδῶ νέα μᾶς ἐπεφυλάσσετο εὐχάριστος ἔκπληξις. Ἡ ἐν Ἀμερικῇ πρωταγωνίστρια τοῦ γυναικείου ζητήματος, ἡ ἀκάματος παλαίστρια καὶ ὑπέρμαχος τῶν Γυναικείων Δικαιωμάτων ἡ ἀπὸ τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν ἀγωνιζομένη τὸν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων καὶ πασχόντων ἀγῶνα μὶς Σωσάννα Ἄντωνι προεγευματίζεν ἐκεῖ.

Ἐδῶ, ἐδῶ, νέοι μου φίλοι, μᾶς εἶπε, μὲ τὸ μητρικόν, τὸ ἀφελὲς, τὸ γλυκὺ ὕφος της. Ἔλθετε, παιδιά μου. Ἰδοὺ μία ὥρα κερδισμένη, προσέθηκεν. Ἐὰν ἡ σεβαστή μου αὐτὴ γηραιὰ φίλη ἐθεώρει τὴν ὥραν αὐτὴν κερδισμένην, δι' ἐμὲ βεβαίως ἦτο ἀπὸ τὰς εὐτυχεστέρας τοῦ βίου μου στιγμάς. Ἦτο ἡ τελευταία ἡμέρα, καθ' ἣν ἠδυνάμεθα νὰ ἀνταλλάξωμεν ὀλίγας σκέψεις, καθ' ἣν ἤκουον ἀπὸ τοῦ ὡς Πυθίας στόματός της εὐέλπιδας λόγους περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς γυναικός, περὶ τοῦ αἰσιωτέρου μέλλοντος τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει. Διότι ἡ μὶς Ἄντωνι, ἡ θαυμασία αὕτη γυνὴ ἐν τῷ γυναικείῳ ζητήματι περιελάμβανεν ὁλόκληρον τὴν πάσχουσαν καὶ ὑπὸ δουλείαν ἀνθρωπότητα, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς εἰργάζετο ἀνενδότως ἀπὸ τῆς νεότητός της.

Αὐτὴ μετὰ τῆς Cady Stanton καὶ τῆς Lucie Stone ἀπετέλουν τὴν τριάδα, τὴν θέσασαν τὰς βάσεις ἀπείρων κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων, εἰς ἃς ἡ Ἀμερικὴ ὀφείλει τὴν ἐν ὀλίγῳ σχετικῶς χρονικῷ διαστήματι ἐκπολιτιστικὴν πρόοδον της. Δὲν ἔδρασαν μονομερῶς, δὲν εἰργάσθησαν ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ κράτος ἢ τὴν χώραν εἰς ἣν ἀνῆκον. Πατρὶς διὰ τὰς ἐξόχους αὐτὰς γυναῖκας εἶναι ὁ κόσμος ὅλος. Οἰκογένεια ἡ ἀπανταχοῦ πάσχουσα ἀνθρωπότης. Εἶναι οἱ ἀπόστολοι μιᾶς μεγάλης καὶ εὐγενοῦς ἰδέας, ἣν ἔθεσαν ὡς σκοπὸν τοῦ βίου των καὶ ἣν ἐξυπηρέτησαν μετὰ καταπληκτικῆς αὐταπαρνήσεως καὶ ζήλου. Ὅ,τι αἱ χριστιαναὶ τῶν πρώτων μ. Χ. αἰώνων ἔπραττον ἀφοσιούμεναι μετὰ φανατικοῦ ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὴν διάδοσιν τῶν χριστιανικῶν ἰδεῶν, καὶ ἀπαρνούμεναι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ πλοῦτον, οἰκογένειαν, ἀπολαύσεις, εὐμάρειαν, ὅπως προσενεχθῶσιν ὁλοψύχως εἰς τὴν λατρείαν τῆς νέας θρησκείας, τὸ αὐτὸ ἔπραξεν ἐν Ἀμερικῇ ἡ Σωσάννα Ἄντωνι καὶ αἱ σύντροφοί της. Μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι αὗται κάτοχοι εὐρυτάτης καὶ σοβαρᾶς παιδεύσεως, ἀπηλλαγμέναι προλήψεων, καὶ προικισμέναι διὰ καταπληκτικῆς ἐνεργητικότητος, ἐφήρμοσαν ἐν μεγάλῳ καὶ εὐρυτάτῳ κύκλῳ τὸ πρόγραμμα τοῦ ἀληθοῦς χριστιανισμοῦ. Ὁ Χριστός, λέγων, ἀφιερωθῆτε πρὸς ἐμέ, δὲν ἠννόει βεβαίως τὴν ἄσκοπον καὶ ἄγονον ἀσκητικὴν ζωήν, ἢ τὴν ἐν ταῖς μοναῖς ἄνευ προορισμοῦ ἐγωϊστικὴν ἀφοσίωσιν τῶν χρόνων ἐκείνων. Ἐργασθῆτε διὰ τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα. ἰδοὺ τὸ πνεῦμα τῆς θρησκείας, ἣν ἡ Ἀμερικὴ ἐφήρμοσε καὶ ἣν αἱ γυναῖκές της μετὰ τόσου ζήλου ἐξυπηρέτησαν.

Ἡ Σωτάνα Ἄντωνι μὲ τὴν λευκότριχα κεφαλήν της, τὴν ἰσχνὴν καὶ ὀστεώδη κατατομήν της, τὸ ζωηρὸν καὶ ὡς ἐμπνευσμένου προφήτου βλέμμα της, τὸ εὐθυτενὲς καὶ ἀλύγιστον μεθ' ὅλην τὴν πάροδον τοῦ χρόνου παράστημα της, εἶναι ὁ τύπος τοῦ ἀληθοῦς ἀποστόλου, τοῦ ἡρωϊκῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς ἀγωνισθέντος, τοῦ ἀξιωθέντος νὰ ἴδῃ στεφανωθὲν ὑπὸ ἐπιτυχίας τὸ ἔργον του. Διῆλθε καὶ αὐτὴ δι' ὅλων τῶν δοκιμασιῶν, δι' ὅλων τῶν πικριῶν καὶ ἀπογοητεύσεων, ἃς ὑφίστανται πάντες οἱ ὅπως δήποτε ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς προόδου ἀγωνιζόμενοι. Ὑπέστη τοὺς χλευασμούς, τοὺς μυκτηριτμούς, τὰς ἀνάνδρους ἐπιθέσεις, τὰς κακοήθεις συκοφαντίας τῶν ἀγενῶν, τῶν ταπεινοφρόνων, τῶν φθονερῶν, τῶν φαύλων. Ἀλλ' ὡς εἰς τὸν πόλεμον ἀναπτύσσεται ἡ ἀνδρεία καὶ τὸ σθένος, ὡς ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ ἀκοίμητος παραμένει ὁ πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος τεταγμένος στρατιώτης, ὡς ἡ φιλοτιμία ἐξεγείρεται καὶ ὁ πόθος τῆς νίκης ἰσχυρότερον καθιστᾷ τὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ἀγωνιζόμενον, οὕτω καὶ ἡ ἔξοχος αὕτη γυνὴ ἤντλει ἐκ τῶν πολέμων καὶ τῶν καταδιώξεων ἃς ὑφίστατο σθένος καὶ καρτερίαν πρὸς πραγματοποίησιν τῶν πόθων καὶ ὀνείρων της.

Ἡ πρώτη, ἐξέγερσις, τὰ πρῶτα βήματα τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ της σταδίου χρονολογοῦντει ἀπὸ τοῦ 1851. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἤρξατο ὁ ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν δούλων ἀγών.

Καὶ ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες τάσσονται εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν μὲ τοὺς δούλους παρὰ τῆς πολιτείας, ἡ Σωσάνα Ἄντωνι μετὰ τῆς ἀθανάτου συγγραφέως τῆς Καλύβης τοῦ μπίρμπα Θω-

μᾶ, Lucie Stone καὶ τῆς λαίδης Cady Stanton ἐπελήφθησα τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώτεως τούτων καὶ ἐκείνων ἀγῶνος.

Μετὰ τῆς τελευταίας ὑπῆρξεν ἀχώριστος φίλη καὶ ἡνωμένη ἀδελφικῶς σύντροφος. Οἱ χαρακτῆρες των καίτοι ἐντελῶς διάφοροι συνεβιβάζοντο κατσπληκτικῶς καὶ συνεπληροῦ το ἀμοιβαίως. Ἡ Σωσάνα ἦτο ἡ προσωποποίησις τῆς δραστηριότητος καὶ ἐνεργητικότητος, ὅλη ζωή, ὅλη ρρῖγος καὶ δύναμις. Ἐπρόκειτο περὶ διοργανώτεως ἑταιριῶν, σωματείων, συμβουλίων καὶ συνελεύσεων, ἦτο ἡ ψυχή, ἡ δύναμις ὅλων αὐτῶν. Ῥήτωρ πρώτης δυνάμεως, ὄχι τόσον διὰ τὴν γλαφυρότητα καὶ καλλιέπειαν τοῦ ὕρους, ὅσον διὰ τὴν ἑτοιμότητα τοῦ πνεύματος, τὴν πεσιληπτικότητα τῶν ἰδεῶν καὶ τὴν πειστικὴν δεξιότητα κακκτώρθου νὰ ἀντεπεξέρχηται κατὰ πάντων καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἰδίαν γνώμην, ἤτις ἦτο πάντοτε ἡ ὀρθοτέρα καὶ ἡ λογικωτέρα. Σήμερον ὡμίλει εἰς τρεῖς διαφόρους συναθροίσεις εἰς Σικάγον, περὶ τριῶν διαφόρων ζητημάτων. Ἄριον ἔφθανεν εἰς Rochester εἰς τὴν ἰδιαιτέραν της πατρίδα καὶ μετὰ δωδεκάωρον σιδηροδρομικὸν ταξείδιον, χωρὶς νὰ ἀναπαυθῇ, χωρὶς νὰ ἀναπνεύσῃ ἐλάμβανε τὸν λόγον ἐκεῖ εἰς τὴν πρώτην τυχοῦσαν συνέλευσιν, εἰς ἣν προσεκαλεῖτο νὰ δώσῃ γνώμην περὶ οἱουδήποτε ζητήματος. Οὕτω τῇ ἐνεργείᾳ καὶ ἀκαμάτῳ δραστηριότητί της κατωρθώθη ἡ καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν σύστασις ἑταιριῶν καὶ συλλόγων ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώτεως τῶν δούλων καὶ ὑπὲρ τῶν γυναικείων δικαιωμάτων. Εἰς τὰ σωματεῖα ταῦτα συμμετεῖχε καὶ μεγάλη μερὶς ἀνδρῶν προοδευτικῶν καὶ ὁμοφρονούντων. Εὐθὺς ὡς παρετηρεῖτό που ἡ ἀνάγκη τῆς παρουσίας τῆς Σωσάνας Ἄντωνι, ἐλάμβανε, ὡς λέγει, τὸν πάντοτε ἕτοιμον ταξειδιωτικὸν σάκκον της καὶ ἀπήρχετο ἐκεῖ Οὐδέποτε ὑπελόγισε τὰς δαπάνας τῶν ταξειδίων τούτων — ἐνῷ ἦτο πτωχὴ — ἀλλ' οὔτε ἠρώτησε πόσαι ὧραι σιδηροδρομικαὶ τὴν χωρίζουν ἀπὸ τοῦ τόπου εἰς ὃν μετέβαινε. Πολλάκις διημέρευσε τρεῖς καὶ τέσσαρες ἡμέρας εἰς τὸν σιδηρόδρομον, ἵνα εἰς ἀπωτάτην ἐπικράτειαν μεταβῇ, διὰ μίαν ἢ δύο μόνον ἡμέρας καὶ πολλάκις οἱ κόποι της αὐτοὶ ἀπέβαινον ἄγονοι.

Ἐν τούτοις δὲν ἔχανε τὸ θάρρος της. Ἤρχιζα πάλιν ἐξ ἀρχῆς, ἔλεγε καὶ ἐπὶ τέλους ἐπετύγχανα. Ἡ ἀποτυχία μὲ ἐνίσχυε περισσότερον τῆς ἐπιτυχίας.

Οὕτω μετ' ἀγῶνα τεσταράκοντα ὅλων ἐτῶν ἠυτύχησε τέλος νὰ ἴδῃ τοὺς δούλους ἐλευθέρους, τοὺς μαύρους τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ προνόμοια χαίροντας μὲ τοὺς λευκούς, τὰ τέκνα των εἰς εἰδικὰ σχολεῖα ἐκπαιδευόμενα, τὰς γυναῖκας καὶ θυγατέρας των ἐπιστήμονας, συνεισφερούτας εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμόν. Ἠυτύχησε νὰ ἴδῃ τὰς μητέρας μὲ τὰ αὐτὰ ἀπέναντι τῶν τέκνων των δικαιώματα πρὸς τοὺς ἄνδρας, τὰς γυναῖκας ἐφορευούσας εἰς τὰ κοινά, τὰ ἀναγόμενα ἰδίᾳ πρὸς τὸν αἰώνιον τῆς γυναικὸς κλάδον, τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἐκπαιδεύσεως, τὰς γυναῖκας δικαιουμένας διὰ τῆς ψήφου των νὰ ὑποδεικνύωσι τοὺς δημοτικοὺς ἄρχοντας, εἰς οὓς ἀνατίθεται ἡ προστασία τῶν συμφερόντων τοῦ οἰκογενειακοῦ πλούτου των, τὰς γυναῖκας ἀληθῶς μεγάλας μητέρας καὶ θαυμαστὰς συζύγους καὶ πολίτιδας καὶ τέλος πρωταγωνιστούσας εἰς πᾶν καλόν, ἐλευθέρας ἐν πᾶσι καὶ ἀρίστην δυναμένας νὰ ποιῶνται χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας των

Τὸ γιγάντειον, τὸ κολοσσιαῖον τοῦτο ἔργον της, τὴν ἐνεργετικὴν ταύτην καὶ ἐκπολιτιστικὴν δρᾶσιν αὐτῆς καὶ τῶν συνεργνιστριῶν της, ἡ Σωσάννα Ἄντωνι ἐδημοσίευσε μετὰ τῆς λαίδης Cady Stanton καὶ τῆς M. J. Gage εἰς τρεῖς μεγαλοσχήμους ὀγκώδεις τόμους ἀποτελουμένους ἀπὸ ὑπερτρισχιλίους σελίδας ὑπὸ τὸν τίτλον «History of Woman Suffrage». τὸ πολύτιμον τοῦτο σύγγραμμα, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς εὐαγγέλιον πάσης νοήμονος καὶ ἀνεπτυγμένης γυναικός, μοὶ προτέφερεν ἡ γηραιά μου φίλη, μετὰ θερμῶν καὶ ἐγκαρδίων λόγων καὶ εὐχῶν, ὅπως ἡ ἐν Ἑλλάδι δρᾶσίς μου ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τοῦ φύλου μου καὶ βελτιώσεως τῆς τέχνης του, ὑπὸ τῆς αὐτῆς πρὸς τὴν ἰδικήν της στεφθῇ ἐπιτυχίας.

ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ Χ. ΚΩΝΣΤΑ

Ὀλίγιστα ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις λειτουργούντων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἀνταπεκρίθησαν τόσον ἀποτελεσματικῶς καὶ σκοπίμως εἰς τὸν προορισμόν των, ὅσον τὸ ὀρφανοτροφεῖον Χατζῆ Κώστα.

Οἱ ὀρφανοὶ καὶ ἄστεγοι παῖδες δὲν εὑρίσκουν ἐν αὐτῷ μόνον ἄσυλον, δὲν εὑρίσκουν μόνον πατέρα στοργικὸν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ σεβαστοῦ διευθυντοῦ των κ. Γραφειάδου, δὲν εὑρίσκουν μόνον περίθαλψιν καὶ προστασίαν διὰ τὰ παιδικά των ἔτη, ἀλλὰ καὶ ἐξασφαλίζουν μέλλον ἔντιμον, ἐπιδιδόμενοι εἰς οἱανδήποτε τέχνην προαιροῦνται.

Τὰ ἐν τῷ ἐργοστασίῳ λειτουργοῦντα ἐργοστάσια εἶναι τέλεια εἰς τὸ εἶδός των, καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, ἡ μυρμηκιὰ ἐκείνη τῶν ὀρφανῶν μεταβάλλεται εἰς κυψέλην ἐργατικοῦ κόσμου, ἀγνοοῦντος τὴν ὀκνηρίαν καὶ ἐξασκουμένου εἰς τὴν εὐεργετικήν, τὴν ζωοδότειραν ἐργασίαν.

Ἡ μᾶλλον εὐοσουμένη τέχνη τῶν ὀρφανῶν εἶναι ἡ ξυλουργική. Τὰ ἐργοστάσια αὐτῆς κατέχοντα μέγιστον διαμέρισμα τοῦ πρώτου ὀρόφου, ἀπασχολοῦν ὑπὲρ τοὺς ἑβδομήκοντα παῖδας, τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν ἐν τῷ καταστήματι διαιτωμένων ὀρφανῶν.

Μετὰ τόσου δὲ ἐπιδίδονται εἰς τὴν τέχνην ταύτην ἐνθουσιώδους ζήλου, ὥστε ἡ Διεύθυνσις ἐπιθυμοῦσα νὰ τοὺς καταρτίσῃ τελειότερον ἀνέθηκε τὴν μόρφωσίν των εἰς καλλιτέχνην ἀληθῆ, κατορθώσαντα νὰ μεταδώσῃ τὴν δεξιότητα καὶ λεπτότητα ἐν τῇ ἐκτελέσει εἰς πάντας τοὺς μαθητευομένους του.

Οὕτω αἱ ἀποθῆκαι, ἐν αἷς ἐκτίθενται τὰ πρὸς πώλησιν ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν ἐπεξεργασθέντα ἔπιπλα ἀποτελοῦν ἀληθὲς μουσεῖον τέχνης, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπισκεφθοῦν πᾶσαι αἱ Ἀθηναῖαι οἰκοδέσποιναι καὶ πᾶς οἷος δήποτε ἐπισκέπτεται τὴν πόλιν μας.

Ἑρμάρια πολυτελῆ, βιβλιοθῆκαι γεγλυμμέναι θαυμασίως, bahut, τράπεζαι, κονσόλαι, ἱματιοθῆκαι, νιπτῆρες, ἀνακλιντῆρες, καθίσματα πολυτελέστατα, ἐν οἷς ἡ καλλιτεχνικὴ κομψότης ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν στερεότητα, τέλος πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται εἰς ἐπίπλωσιν οἴκου ἐκτίθεται ἐκεῖ προκλητικώτατον. Ἔργα πάντα ταῦτα τῶν χειρῶν τῶν ὀρφανῶν, διπλῆν ἔχουν ἀξίαν. διπλασίως συγκινοῦν καὶ διὰ τὴν τελειότητα τῆς ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν φιλανθρωπικὸν σκοπόν, ὃν ἐπιδιώκει ἡ ἐκποίησίς των.

Δὲν πρέπει νὰ διασκευάζηται οἰκία, δὲν πρέπει νὰ ἐπιπλόνεται οἴθουσα, γραφεῖον, ἐστιατόριον ἢ ὑπνοδωμάτιον χωρὶς πάντα τὰ ἔπιπλα νὰ ἐτέρχωνται ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζῆ Κώστα.

Ὁ προμηθευόμενος ἐκεῖθεν τὰ ἔπιπλά του καὶ εἰς τιμὰς ἀσυγκρίτως εὐθηνοτέρας τῶν ἄλλων ἐπιπλοπωλείων τὰ προμηθεύεται, καὶ κομψότερα, καλλιτεχνικώτερα καὶ στερεώτερα ἐκείνων, εὐεργετεῖ δὲ ἑνταυτῷ τὰ ὀρφανά, τῶν ὁποίων ὁ πρὸς τὴν ἐργασίαν ζῆλος ἐνισχύεται οὕτω καὶ οἱ κόποι ἱκανοποιοῦνται.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Εὐ. Τρ *Βάρναν*. Εὐχαριστοῦμεν διὰ πληροφορίας. Κερδισθέντα ἀποστέλλομεν. Νομίζετε, ὅτι ἀντὶ ἄλλου μικροῦ ἀντικειμένου θὰ ἐδέχοντο βιβλίον καὶ ἰδίᾳ ἔργον Ἑλληνίδος πρωτότυπον.—Κον Ι. Ν. Ζ. *Γραμματικὸν Μαραθῶνος*. Λυπούμεθα, ἀδυνατοῦσαι νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν σας. Δὲν δημοσιεύομεν ἔργα ἀνδρῶν. — Κον

Στ. Σ. *Τουρνο-Μαγουρέλιον*. Ἐπιστολή σας μετὰ φρ. 160 ἐλήφθη. Μυρίας καὶ θερμὰς εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν.—Καν Μ. Μ. *Παρισίους*. Ἀποσταλέντα χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.—Δα Α. Π. *Ἡράκλειαν*. Ὥστε πρέπει νὰ χάσωμεν πᾶσαν ἐλπίδα διὰ τὸ τρ. ἔ. Βιβλία ἐλήφθησαν Γράφομεν.—Κον Ν. Κ *Βραΐλαν*. Ἐπιστολὴ ὡς καὶ δελτάριον ἐλήφθη. Φρ. χρ. 147 ἐπίσης. Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' εὐγενῆ φροντίδα.—Καν καὶ Κον Γ. Π. Οἰ. *Κυδωνίας*. Ἐπιστολαί σας ἐλήφθησαν. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα καὶ εὐμενεστάτας κρίσεις. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. Γράφομεν. — Καν Σμ. Σ. *Βαλικιπέρ*. Ἡ ἐκτύπωσις ταινίας μὲ τουρκικὰ γράμματα ἀποβαίνει ἀδύνατος, διότι τὰ ἐδῶ τυπογραφεῖα δὲν ἔχουν τουρκικὰ στοιχεῖα. Θὰ προσπαθήσωμεν νὰ τὴν ἀντιγράφωμεν. — Καν Δ. Η. Φ. *Μιτυλήνην*. Ἐπιστολὴ μετὰ χρημάτων ἐλήφθη. Φύλλα ἀπεστάλησαν, πλὴν τῶν ἀρ. 308 καὶ 309, οἵτινες ἐξηντλήθησαν, ὡς καὶ 1ον καὶ 2ον τῆς «Οἰκιακῆς» ἐξαντληθέντων ἐπίσης. Μετὰ τὴν ἀνατύπωσιν ἀποστέλλονται.—Καν Λ. Χ. Γ. *Σουλιᾶ*. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. Νέαι συνδρομήτριαι ἐνεγράφησαν. Ἀποδείξεις ἀποστέλλονται.—Καν Λ. Ο. Π. *Δρέσδην*. Εὐχαρίστως ἀποστέλλομεν ζητούμενα καὶ παρέχομεν πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν. —Καν Μ. Μ. *Ἀθήνας*. Εὐγνωμονῶ δι' εὐγενὲς ἐνδιαφέρον. — Καν Μ. Φ. *Ἀθήνας*. Ὅταν λάβω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς ἴδω, θέλω προθύμως προβῆ εἰς δημοσίευσιν τοῦ ἀποσταλέντος.—Καν Χρ. Π. Α. *Δαρδανέλλια*. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Δα Μ. Μ. *Βραΐλαν*. Αἱ ἐπιστολαί σας τόσον ἀποπνέουν πατριωτισμὸν καὶ καλοσύνην, ὥστε πάντοτε μοὶ προξενοῦν μεγάλην εὐχαρίστησιν. Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη. Μᾶς κατέθλιψεν ὁ θάνατος τοῦ Κ., χωρὶς νὰ ἐνέχηται εἰς τὴν λύπην μας ἡ ἀπώλεια τῶν 150 φρ. Γράφομεν.—Κον Εὐ.Π. *Πειραιᾶ*. Νέος συνδρομητὴς ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν.—Καν Π. Δ. *Πύργον*. Ἐπιστολὴ μετὰ χρημάτων ἐλήφθη. Ἀπείρως εὐχαριστοῦμεν. Ἐλπίζομεν, ὅτι θα δυνηθῶμεν νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν. — Καν Δ. Μ. *Πάτρας*. Εἰς τὰ μικρὰ ἐν λευκὸν μᾶλλινον φόρεμα εἶναι καταλληλότατον, διότι χρησιμοποιεῖται καὶ μετὰ τὸν γάμον, φερόμενον εἰς πᾶσαν ἐποχήν. — Κον Π. Β. Β. *Βάρναν*. Καταβάλλετε τὴν συνδρομήν σας πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει σας ἀνταποκρίτριάν μας δα Τρυφίδου. — Δα Εὐ. Π. Μ. *Ἰθάκην*. Ἐπιστολή σας μετὰ δρ. 50 ἐλήφθη. Εἶσθε πολύ, πολὺ καλὴ καὶ σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς.—Κ. κ. Ἀδελφοὺς Χ. *Βουκουρέστιον*. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. —Δα Δ. Θ. *Μακροχώριον*. Ἀποστείλατε καὶ ἐὰν ἐγκριθῇ, δημοσιεύεται εἰς τὸ ἡμερολόγιον, ἀφοῦ, ὡς λέγετε εἶναι μακρόν. Λυποῦμαι καὶ ἐγὼ μὴ κατορθώσασα νὰ σᾶς ἴδω εἰς Κ)πολιν.—Κον Α. Ε. *Φιλιππούπολιν* Προσπαθήσατε νὰ τακτοποιηθῇ ἐπὶ τέλους. Θὰ βραδύνῃ πολὺ ἡ ἐντεῦθεν διάβασίς σας.—Κας κ. Μ. Εὐ. *Καβάλλαν*, Β. Σ. Α. *Πειραιᾶ*, Ε. Ι. Α., Φ. Π. *Θήραν*. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

Ἡ εὐεργετικὴ παράστασις τοῦ θιάσου Πρόοδος ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἐργατίδων

Ὁ θίασος πρόοδος δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀπὸ σήμερον ἐκ τῶν δωρητῶν τοῦ Ἀσύλου τῶν ἐργατίδων. Ἐκ τῆς εὐεργετικῆς παραστάσεως τῆς δοθείσης παρὰ τοῦ θιάσου τούτου εἰσεπράχθησαν ἑπτακόσιαι πεντήκοντα μία δραχμαὶ καὶ 75 λεπτά, καθαρὸν κέρδος, παραχωρηθὲν εὐμενῶς πρὸς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἀσύλου, τὸ ὁποῖον καὶ πάλιν δημοσίᾳ ἐκφράζει πρὸς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ κ. Δ. Κοτοπούλην τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην του.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΔΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ

Ἡ δεσποινὶς Marthe de Maillard, ἡ γνωστὴ καλλιτέχνις τοῦ χρωστῆρος, ἡ τόσον ἀποτελεσματικῶς ἐργασθεῖσα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ εἰς τόσας Ἀθηναίας δεσποινίδας μεταδώσασα τὴν μαγικὴν τέχνην τῆς ἐπὶ κομψοτεχνημάτων ζωγραφικῆς ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Γαλλίαν καλλιτεχνικῆς περιοδείας της.

Τὰ κατ' οἶκον καλλιτεχνικὰ μαθήματά της ἤρχισαν ἀπὸ 1ης 8βρίου μὲ τὰ νέα ἐφόδια καὶ ἐργαλεῖα, ἅτινα ἔφερεν ἐκ Παρισίων, ἰδία διὰ τὴν ἐπὶ πορσελάνης ζωγραφικήν, δι' ἣν καὶ κλίβανον ἔφερεν πρὸς στερεοποίησιν τῶν ἐπὶ πορσελάνης βαφῶν.

Ἡ δεσποινὶς de Maillard, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ της ἀνὰ πᾶσαν Τετάρτην καὶ Σάββατον διδομένων μαθημάτων, δέχεται καὶ κατ' οἶκον μαθήματα, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὅρους.

Ἡ δεσποινὶς de Maillard συνιστωμένη θερμῶς καὶ παρ' ἡμῶν δέχεται τὰς μαθητρίας της, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἀνα

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

— Σεῖς! τὶς εἶσθε λοιπὸν, σεῖς, ὅστις φαίνεσθε ἐνδιαφερόμενος δι' ἐμὲ, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον ἐμπνέει τόσην ἐμπιστοσύνην; Εἰς τί ὀφείλω τὴν τόσην συμπάθειαν, ἣν ἀναγινώσκω εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σας;

— Μοὶ ὑπόσχεσθε νὰ εἶσθε φρόνιμος, ἐὰν σᾶς τὸ εἴπω;

— Ναὶ! ναί! Ἄλλως τε δὲν εἶμαι ἀσθενής. Αἰσθάνομαι τὴν γλῶσσάν μου κάπως νωθράν. Ἐκάστη λέξις μοὶ κοστίζει προσπάθειαν ἔκτακτον, ἔχω δὲ καὶ περὶξ τῆς κεφαλῆς ὡς εἶδος βαρείας στεφάνης, ἥτις μὲ ἐμποδίζει νὰ σκεφθῶ, καὶ νὰ ἐνθυμηθῶ· ἀλλ' αἰσθάνομαι ὅτι ἔχω πολὺς δυναμεῖς. Ἂς ἴδωμεν λοιπόν, ποῖος εἶσθε σεῖς;

— Υἱός σας.

— Υἱός μου! ... Μ' ἐκλαμβάνετε βεβαίως δι' ἄλλην. Δὲν ἀπέκτησα ἢ δύο θυγατέρας, τὴν Τερέζαν καὶ τὴν Φράγκαν....

— Ἀλλ' ὁ σύζυγος τῆς μιᾶς ἐκ τῶν θυγατέρων σας δὲν θὰ ἦτο υἱός σας;... εἰπέτε μητέρα, μητέρα!... δυστυχῆ, μητέρα...

Ἐκείνη ἔφερε τὰς δύο χεῖρας ἐπὶ τῆς καρδίας.

— Μία ἐκ τῶν θυ ατέρων μου εἶναι ὑπανδρευμένη;... Θεέ μου!.. Ἡ Τερέζα μου, δὲν εἶναι ἀληθές; Ναί. Ἀλλὰ τότε θὰ ἦναι καὶ αὐτὴ ἐδῶ;... μεθ' ὑμῶν;... καὶ θὰ τὴν ἴδω;... Ἀ! ποῦ εἶναι λοιπόν;... ποῦ εὑρίσκεται;...

— Ἀλλοίμονον, ὄχι! Ἐχρειάσθη νὰ χωρισθῶμεν. Ἡ Τερέζα ἦτο ἠναγκασμένη νὰ μένῃ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἀλλὰ θὰ ὑπάγωμεν νὰ τὴν ἐπανεύρωμεν καὶ οἱ δύο μαζύ. Θέλετε;...

— Ἀ! ναί, χιλιάκις ναί!.. Θεέ μου! πόσον εἶναι ὡραία, προσέθηκε ἡ Ναδίνα, παρατηροῦσα πάντοτε τὴν φωτογραφίαν τῆς θυγατρός της. Ἀλλ' ὁμιλήσατέ μοι περὶ αὐτῆς, ὁμιλήσατέ μοι περὶ τῆς Φράγκας, τῆς ἄλλης λατρευτῆς μου κόρης.. Ὦ! εἰπέτε μοι ὅλα.. ὅλα... Πῶς τὰς ἐγνωρίσατε; Ποῦ εὑρίσκονται; Τί ἀπέγειναν; Καὶ τὴν παρμικραν λεπτομέρειαν τοῦ βίου των; Καὶ ὁ πατήρ των, ὁ κόμης δὲ Ροσεβέλ;

Ἀλλ' ἅμα ἐξῆλθε τῶν χειλέων της ἡ λέξις αὐτή, ἡ Ναδίνα ἠνωρθώθη ἀποτόμως. Ἀ! τὸν ἄθλιον! ἀνερώνησεν αὐτη, τὸν ἄθλιον! Ὕψιστε Θεέ!... ὁποῖον φοβερὸν ἔγκλημα ἠθέλησε νὰ διαπραξῃ; Ἀ! ἐνθυμοῦμαι!... ἐνθυμοῦμαι!...

Κατελήφθη τότε ὑπὸ φοβερᾶς, τρομώδους κινήσεως τῶν μελῶν της, καὶ ἐγείρουσα ἐπὶ τοῦ Ἀνδρέου ὀφθαλμοὺς περιτρόμους, καὶ σχεδὸν παράφρονος βλέμματα; Ὦ! μὴ μ' ἐγκαταλείπετε καὶ σεῖς, ἀνεφώνησεν Μὴ μ' ἐγκαταλείπετε εἰς αὐτὴν τὴν φρικώδη ἔρημον, ἐν μέσῳ τῶν ὄρεων, τῶν ζώων αὐτῶν, τῶν τίγρεων, αἵτινε, ὀρύονται τὴν νύκτα πέριξ μου!

Καὶ ἀπεμακρύνετο περίφοβος; πρὸς τὰ ὀπίσω, ὡς ἐὰν πράγματι ὅλαι αὐταὶ οἱ φρικαλεότητες τὴν περιεβάλλον, καὶ μὲ τὰ. χεῖρας τεταμένας ἐψιθύρισεν: — Φοβοῦμαι.. καὶ πεινῶ!... Θεέ μου, πῶς πεινῶ.

Ὁ Ἀνδρέας ἤρπασε σχεδὸν διὰ τῆς βίας τὴν μικρὰν ψυχρὰν χεῖρά της. Ἐσκέφθη ὅτι πράγματι δὲν εἶχε φαγεῖ τίποτε ἀπὸ τὴν πρωΐαν τῆς προτεραίας. Καὶ λαμβάνων αἴφνης ὕφος ἐπιτακτικὸν ἀπέναντι αὐτῆς: — Μητέρα, τῇ εἶπεν, θὰ μὲ ὑπακούσετε, ἀλλ' ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιστάσεως. Μὴ λησμονῆτε ὅτι εἶσθε εἰσέτι ὀλίγον ἀσθενής. Ἀλλ' εἶσθε φρόνιμος, ὥστε ἡ πλήρης ὑγεία θὰ ἐπέλθῃ ταχέως. Τότε θ' ἀναχωρήσωμεν καὶ οἱ δύο διὰ νὰ συναντήσωμεν τὴν Τερέζαν καὶ τὴν Φράγκαν. Ἕως τότε δὲν θ' ἀποχωρισθῶμεν.

Ἀμέσως ἔπειτα ὁ Ἀνδρέας ἐκάλεσε τὸν Βερνάνδον — Ζωμόν, κρέας, οἶνον τοῦ Βορδὼ, τάχιστα, φέρε ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἐδῶ, τῷ διέταξεν.

Ἀλλ' ἡ δυστυχὴς γυνὴ εἶχεν ἀπολέσει τὴν συνήθειαν τῆς οὐσιώδους τροφῆς, ἧς ἔκαμνε χρῆσιν ὁ μηχανικός Νὰ καταπίῃ κρέας τῇ ἦτο ἀδύνατον. Ἐχρειάσθη ν' ἀρκεσθῇ νὰ τῇ δώσῃ οὖτος μόνον οἶνον καὶ μ ρικὰ ὀπωσικά. Ἀφοῦ ἔφαγεν ἡ Ναδίνα κατέστη ἀμέσως ἡσυχωτέρα Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ μνήμη της ἐπανήρχετο ἦτο τοῦτο ποφανές.

Δὲν ὡμίλει, ἀλλ' ἔκλαιε ἐπὶ μακρόν.

— Ὑποσχεθῆτέ μου, εἰπε ὅτι αὔριον τέλος θὰ μοὶ εἴπετε πᾶν ὅ,τι γνωρίζετε περὶ τῆ. Φράγκας καὶ τῆς Τερέζας.

— Βεβαιότατα, σᾶς τὸ ὑπόσχομαι, τότε ὅμως μόνον, ἐὰν εἶσθε πολὺ ἥρεμος, καὶ ἂν ἡ κατάστασίς σας δὲν μὲ ἀνησυχῇ.

θέση αὐτῆ καλλιτεχνικὰς ἐργασίας εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀρ. 40 ἐργαστήριόν της.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὡς ἔχομεν μέλι ἀρωματικὸν τοῦ Ὑμηττοῦ ἔχομεν καὶ γάλα ἀγνὸν καὶ μυροβόλον, γάλα ἐγχωρίων προβάτων, τρεφομένων ἀνὰ τὰς ποιητικὰς ῥάχεις τοῦ Ὑμηττοῦ μὲ τὸ ἀγνὸν χορταράκι καὶ τὸ μοσχοβολοῦν θυμάρι τῆς ἐποχῆς.

Τὰ πρῴϊμα ἀρνάκια ἀνήκοντα εἰς τὸ ποίμνιον τοῦ κ. Βούλγαρη, μοιράζονται τὸ γάλα των μὲ τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας τοῦ κ. Γ. Β. Βούλγαρη εἰς τὸ γαλακτοπωλεῖον αὐτοῦ, τὸ κείμενον παρὰ τὰ Χαυτεῖα, κάτωθεν τοῦ ξενοδοχείου ἡ Βοιωτία.

Ὁ αὐτὸς κάτοχος αἰγῶν καὶ ἀγελάδων διαιτωμένων ἐπίσης εἰς τὸν Ὑμηττὸν καὶ τὴν Πεντέλην προσφέρει καὶ ἀγελαδινὸν γάλα γλυκύτατον εἰς τιμὰς μετριωτάτας Εἰς τὸ γαλακτοπωλεῖον τοῦτο εὑρίσκει τις καὶ μπουγάτσαν καὶ λουκουμάδες νοστιμωτάτους, κατασκευαζομένους ἐκ τεχνίτου, προερχομένου ἐκ Κ/πόλεως.

Ἐξ ἰδίας πείρας κρίνουσαι τὸ θυμάσιον γάλα τοῦ κ. Βούλγαρη, τὸ συνιστῶμεν εἰς τὰς πολυπληθεῖς ἀναγνωστρίας μας.

Κυρία ἀρίστης μορφώσεως γινώσκουσα ἄριστα τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν Ἑλληνικήν, ἐπίσης δὲ δεξιώτατα ἐργαζομένη ἀσπρόρουχα ζητεῖ ἢ μαθήματα ἢ ἐργασίαν. Ἀναλαμβάνει τὴν κατασκευὴν προικὸς μετὰ πάσης φροντίδος ἀγορᾶς πάντων τῶν χρησίμων εἰδῶν εἰς τιμὰς μετριωτάτας. Συνιστᾶται θερμῶς παρ' ἡμῶν.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὁδὸς ὀφθαλμοϊατρίου ἀριθ. 1

Διὰ πᾶσαν περὶ ἐγγραφῆς πληροφορίαν ἀπευθυντέον πρὸς τὴν κ. κ. Κεφαλᾶ καὶ Πάλμερ.

Ἀθῆναι

ΠΟΥ ΡΑΠΤΕΤΕ ΤΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΣΑΣ ΕΝΔΥΜΑΤΑ

Ὅπου ἡ καλαισθησία συνοδευομένη ὑπὸ τῆς οἰκονομίας σᾶς καλεῖ. Αἱ πολυπληθεῖς πελάτιδες τῆς κ. Ἀθηνᾶς Βιτζέντζου ἐννόησαν βέβαια ὅτι περὶ αὐτῆς πρόκειται. Οὐδὲν ὡραιότερον, πλουσιώτερον, καλαισθητικώτερον καὶ χαριέστερον τῶν τελευταίων φορεμάτων, ἅτινα ἐξῆλθον κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐκ τοῦ ἐργοστασίου τούτου.

Ὁ Ἄγγλος ὀδοντοϊατρὸς κ. JOHN S. WALKER λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν ἀξιότιμον αὐτοῦ πελατείαν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐν Πειραιεῖ ἐν τῇ ὁδῷ Νοταρᾶ ὑπ' ἀριθ. 89 κατοικίας του μετῴκησεν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις οἰκίαν τοῦ ἰατροῦ κ. Χρήστου Ράλλη ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Σταδίου ὑπ'ἀρ. 37.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Ἑλληνίς, δυναμένη νὰ καταρτίσῃ μαθητρίας τελείως καὶ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους νὰ διδάξῃ αὐτὰς μαθήματα δύω τάξεων ζητεῖ παραδόσεις. Ἡ διδασκαλία της εἶναι εὐμέθοδος καὶ τερπνή, ἀκόπως δὲ τὰ μικρὰ μανθάνουν παρ' αὐτῆς τὰ δυσκολώτερα πράγματα.

Συνιστᾶται θερμῶς παρ'ἡμῶν. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον μας.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΟΝ ΤΣΑΜΗ

Ὁ κ. Τσάμης καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι ἔλαβεν ἐσχάτως νέα δέρματα ἐκ Γαλλίας ἀπαραμίλλου λεπτότητος καὶ στερεότητος, δι' ὃ πᾶσα νέα παραγγελία ἐσταιάληθὴς τελειότης τῆς ὑποδηματοποιΐας.

ΕΓΧΩΡΙΑ ΑΝΘΗ ΤΕΧΝΗΤΑ

Τὰ Παρισινῆς τελειότητος **Στέφανα** τῶν **Γάμων** πωλεῖ ἤδη λιανικῶς (σχεδὸν χάρισμα) τὸ γεωστὸν παρὰ τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ 121. **Ἐργοστάσιον** ἀνθέων τεχνητῶν τῶν **Ἀδελ Παπαγιάννη**, ὡς καὶ τὰ σχετικὰ αὐτῶν ἤτοι **Κορδέλλας Λαμπάδας** κλπ **Γιρλάντας Νυμφικάς**, **Ἄνθη αἰθουσῶν, χοροῦ, Καπέλων, Πανεράκια Ἀνθοστόλιστα** δι' ἑορτῆς **Στεφάνους Κηδειῶν** ἀπὸ δραχ 10—300 καὶ πᾶν ἄλλο ἄνθος, κατασκευαζόμενον ὅμοιον μόνον ἐν Παρισίοις οὐδαμοῦ ἀλλοῦ, ἢ ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ.

— Ἔχετε δίκαιον, εἶπεν αὕτη, διὰ νὰ εἶμαι εἰς κατάστασιν νὰ μάθω τὸ πᾶν, πρέπει νὰ εἶμαι πλέον δυνατὴ ἀφ' ὅσον εἶμαι τώρα.

— Τοῦτο ἀπαιτεῖται ἰδίως, εἶπεν, διὰ νὰ εἶσθε εἰς κατάστασιν νὰ μεταβῶμεν τὸ ταχύτερον, νὰ εὕρωμεν τὰς θυγατέρας σας. Τί μᾶς μέλει διὰ τὸ παρελθὸν καὶ τὰς λύπας του, ἀφοῦ τὸ μέλλον εἶνε ἀσφαλὲς καὶ εὐχάριστον, ἀφοῦ σᾶς ἀναμένουν ὅλαι αἱ εὐτυχίαι παρὰ τῇ Τερέζᾳ καὶ τῇ Φράγκᾳ;

— Ὤ! πόσον καλὰ, ἐξέλεξεν ἡ Τερέζα τὸν υἱόν, ὃν μοὶ ἔδωσεν, εἶπεν. Ἐναγκαλισθῆτέ με!

Ὁ Ἀνδρέας κατεκάλυψε τὰς χεῖράς της διὰ φιλημάτων, καὶ μὲ καλὸν τρόπον τὴν ὡδήγησε πρὸς τὴν κλίνην της, λέγων αὐτῇ. Κοιμηθῆτε καλῶς, καὶ μὴ σκέπτεσθε, εἰμὴ ὅτι τὸ μέλλον θὰ σᾶς ἀποζημιώσῃ διὰ τὸ παρελθόν. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια.

Τὴν ἐπαύριον, μόλις ἡ Ναδίνα ἤκουσε νὰ γίνεται κίνησίς της εἰς τὸ γειτονικὸν δωμάτιον, ἐκαλεσεν Ἀνδρέα! εἶπεν ἐνθυμουμένη φυσικώτατα τ' ὄνομά του τὸ ὁποῖον ὁ Βερνάρδος εἶχε προφέρει τὸ ἑσπέρας ἐνώπιόν της

Ὁ Ἀνδρέας ἔτρεξεν.

Ὡς καὶ κατὰ τὴν προτεραίαν, ἡ Ναδίνα εἶχε κατακλιθῆ ἐνδεδυμένη. Τῷ ἔτεινε τὰς δύο χεῖράς της μόλις τὸν εἶδεν. Ἐκοιμήθην λαμπρά, τῷ εἶπεν. Καὶ ἐνθυμοῦμαι καλὰ καὶ τὴν ἐλαχίστην λεπτομέρειαν τῆς χθεσινῆς συνομιλίας μας.

Νὰ τὸ πιστεύσω, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχω υἱὸν ὡς σᾶς, καὶ ὅτι θὰ ἐπανίδω τὰς θυγατέρας μου; Ὤ! αἱ ἀγαπηταί, αἱ ἀγαπηταὶ μικραί! νομίζω ὅτι ποτὲ δὲν θὰ ἀξιαθῶ νὰ τὰς σφίγξω εἰς τὰς ἀγκάλας μου!

Ἀλλὰ μοὶ ὑπεσχέθητε. νὰ μοῦ τὰ εἰπῆτε ὅλα Ἀνδρέα. Εἶνε καιρὸς πλέον νὰ ἐκτελέσητε τὸν ὅρκον σας. — Εἶμαι δυνατή. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ μὲ καθίστα ἀληθῶς ἀσθενῆ, θὰ ἦτο τὸ νὰ ζῶ ἐν ἀβεβαιότητι καὶ ἀγωνιώδει ἀνησυχίᾳ περὶ τῶν ὄντων ἅτινα λατρεύω. Ἡ πραγματικότης, ὅσον καὶ ἂν εἶνε δεινὴ, εἶνε προτιμοτέρα διὰ γυναῖκα τοῦ χαρακτῆρός μου ἀπὸ τὰς ὑποθέσεις, ἃς ἐνδέχεται νὰ κάμω.

Ἐνόσω θὰ ὁμιλεῖτε, Ἀνδρέα, θὰ κατορθώσω νὰ διαμένω ἀτάραχος καὶ ἥρεμος, καὶ κατόπιν ὅταν ἔλθῃ ἡ σειρά μου, θα σᾶς διηγηθῶ τὰς φοικτὰς περιπετείας δι' ὧν διῆλθον.

Ὁ Δανζελὺ ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἐπιμείνῃ περισσότερον Ἡ Ναδίνα πράγματι δὲν ἦτο φύσει σιωπηλή, ὡς ἡ Φράγκα, ἥτις δὲν ἠγάπα νὰ ἐκφράζεται, εἶχε δὲ μᾶλλον τὸν ὁρμητικὸν τῆς Τερέζας. Δι' αὐτὴν ἡ διάχυσις θὰ ἦτο ἡ μεγαλητέρα τῶν ἀνακουφίσεων.

Μετὰ προφυλάξεων ἀπείρων, τῇ διηγήθη τότε πᾶν ὅ,τι εἶχε συμβῆ εἰς τὴν οἰκογένειαν δὲ Ρεσεβέλ, ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Χριστιανοῦ καὶ τῆς λεγομένης συζύγου του, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν, αὐτὸς Δανζελὺ, ἀπεχωρίσθη τὴν Τερέζαν καὶ ἀνεχώρησεν ἐκ Γαλλίας.

Βεβαίως, ἡ Ναδίνα ἠθέλησε νὰ μείνῃ πιστὴ εἰς τὸν λόγον ὃν εἶχε δώσει, νὰ μὴ διακόψῃ διόλου τὸν Ἀνδρέαν κατὰ τὴν σειρὰν τῆς διηγήσεώς του, ἀλλ' ὅτε ὁ νέος τῇ περιέγραψε τὴν ἀκαταμάχητον πεισμονὴν τῆς Φράγκας, ἥτις δὲν ἤθελε ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς μητέρα της, τὸ ἄτομον τὸ ὁποῖον ὁ πατήρ της ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ, οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Βασιλίσσης τοῦ Χουροῦ ἐπλημμύρησαν δακρύων. Ἀλλ' ἦσαν ταῦτα δάκρυα ἡδέα τὴν φροὰν ταύτην. Συγχρόνως, τῇ ἐξέφευγον αἱ ὀλίγαι αὗται λέξεις — Ὤ! χρυσή μου Φράγκα; πόσον βαθεῖα ἦτο ἡ πρὸς ἐμὲ στοργή σου! καὶ μόσον εἶμαι πληρωμένη διὰ τὰς ἀδημονίας καὶ τὰς λύπας, ἃς μοὶ ἐπροξένησας, ὅτε ἐγεννήθης!... Καὶ ἡ καρδία τῆς ἀτυχοῦς γυναικὸς ἀνεκουφίζετο, καθ' ὅσον ὁ Ἀνδρέας ἐπληροφόρει αὐτὴν πῶς βαθμηδὸν, ἡ Συβίλλη κατὰ πρῶτον, ἡ κυρία Γιακῶδσεν κατόπιν, ἡ Τερέζα ἀργότερα, δηλαδὴ ὅλοι ὅσους ἠγάπα, εἶχον ἐπὶ τέλους συμμερισθῆ τὴν πεποίθησιν τῆς Φράγκας.

Ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο τῆς διηγήσεως τοῦ μηχανικοῦ ἦτο τὸ γλυκύτερον καὶ τὸ εὐχαριστότερον· Τίποτε, ὅμως, πράγματι, δὲν δύναται νὰ περιγράψῃ τὴν ὀργὴν, τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ὀδύνην, ἃς ἠσθάνθη ἡ γυνὴ αὕτη, ὅταν ἔμαθε τὰς βασάνους, εἰς ἃς ἡ ἐλεεινὴ ἐκείνη. ἥτις τῇ εἶχε κλέψει τὴν θέσιν της, εἶχεν ὑποβάλῃ τὴν Τερέζαν Καὶ ἐν τούτοις, ἐξηκολούθησεν αὕτη, ὁ Θεὸς μόνος δύναται νὰ γνωρίζῃ τί ἐγὼ ὑπέφερον ἐξ αἰτίας της!

Τότε ἄνευ ἐξάψεως, μετὰ ἠρεμίας καὶ σαφηνείας οὐχὶ κοινῆς ἡ Ναδίνα δὲ Σάντα-Κρούζ, διηγήθη τῷ Ἀνδρέᾳ τὴν ἱστορίαν της, ἱστορίαν τόσον τραγικὴν, καὶ τόσον ἀπίστευτον, ὥστε κατά τινας στιγμὰς, ἐδίσταζεν οὗτος νὰ παραδεχθῇ ὅτι τὸ λογικὸν τῆς δυστυχοῦς γυναικὸς εἶχεν ἐντελῶς ἐπανέλθῃ.

(ἀκολουθεῖ)